

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 22 maja 2006 r. — Noëlle Permesaen przeciwko Office national des pensions

(Sprawa C-233/06)

(2006/C 190/18)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: Noëlle Permesaen

Strona pozwana: Office national des pensions

Pytania prejudycjalne

1) W odniesieniu do składek wyrównawczych (art. 4 § 2 arrêé royal z dnia 25 czerwca 1997 r.)

Czy dyrektywę 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. (¹) należy interpretować w ten sposób, że pozwala ona państwu członkowskiemu na przyjęcie ustawodawstwa mającego na celu umożliwienie kategorii osób określonej płci, początkowo dyskryminowanej, członkostwa w systemie emerytalnym obejmującym kategorię osób odmiennej płci, pod warunkiem uiszczenia za minione okresy składek (jednorazowej wpłaty znacznej kwoty), które zgodnie z ustawodawstwem tego państwa, są przedawnione w stosunku do tej ostatniej kategorii osób?

W razie odpowiedzi twierdzącej czy dyrektywy 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1987 r. nie należy interpretować jako wymagającej, by państwo członkowskie dostosowało ustawodawstwo sprzeczne z tym unormowaniem w razie stwierdzenia w wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości konfliktu norm, przynajmniej do upływu terminu przedawnienia, który ma zastosowanie do wiarygodności o uiszczenie składek, powstałej w wyniku przyjęcia tego ustawodawstwa?

2) W odniesieniu do odsetek (art. 4 § 4 akapit trzeci arrêé royal z dnia 25 czerwca 1997 r.)

Czy dyrektywę 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. należy interpretować w ten sposób, że pozwala ona państwu członkowskiemu na przyjęcie ustawodawstwa, które ma na celu umożliwienie kategorii osób określonej płci, początkowo dyskryminowanej, członkostwa w systemie emerytalnym obejmującym kategorię osób odmiennej płci, pod warunkiem zapłaty znacznych odsetek, które są przedawnione w odniesieniu do tej ostatniej kategorii osób?

W razie odpowiedzi twierdzącej, czy dyrektywy 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. nie należy interpretować jako wymagającej, by państwo członkowskie dostosowało ustawodawstwo sprzeczne z tym unormowaniem w razie stwierdzenia w wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości konfliktu norm, przynajmniej do upływu terminu

przedawnienia, który ma zastosowanie do odsetek powstałych w wyniku przyjęcia tego ustawodawstwa?

(¹) Dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 6, str. 24)

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-247/06)

(2006/C 190/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i F. Simonetti, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż zezwalając na budowę i funkcjonowanie elektrowni opalanej gazem drzewnym na terenie należącym do Nivelsteiner Sandwerke und Sandsteinbrüche GmbH w Herzogenrath, nie dokonawszy uprzednio oceny skutków tego przedsięwzięcia na środowisko naturalne, Republika Federalna Niemiec naruszyła art. 4 ust. 1 w związku z pkt 9 załącznika I do dyrektywy Rady 85/337/EWG (¹) z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skargi jest zezwolenie na budowę i funkcjonowanie gazogeneratora służącego do pozyskania energii cieplnej i elektrycznej wykorzystywanej do obsługi piaskarni. Zgodnie z wnioskiem o udzielenie zezwolenia, do napędu elektrowni miały być wykorzystywane wyłącznie odpady drewniane niestanowiące niebezpiecznych odpadów. Niemniej jednak po sporządzeniu, stosownie do wymogów dyrektywy 92/43/EWG, sprawozdania w sprawie wpływu przedsięwzięcia na środowisko naturalne wniosek o udzielenie zezwolenia został zmieniony poprzez rozszerzenie go o wykorzystanie odpadów drewnianych zaklasyfikowanych jako odpady niebezpieczne. Zezwolenie na budowę i funkcjonowanie elektrociepłowni

zostało wydane w dniu 7 listopada 2002 r. na podstawie zmienionego wniosku, bez przeprowadzenia jakiegokolwiek oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko naturalne. Tym sposobem możliwy wpływ na środowisko naturalne nie został w niniejszym przypadku dostatecznie zbadany. Komisja nie uzyskała żadnych informacji w przedmiocie analizy skutków spalania niebezpiecznych odpadów. Po wprowadzenia zmian do wniosku strona pozwana winna była przeprowadzić konsultację z udziałem społeczeństwa, czego jednak nie uczyniła.

W opinii Komisji Republika Federalna Niemiec naruszyła tym samym art. 4 ust. 1 w związku z pkt 9 załącznika I do dyrektywy 85/37/EWG.

Nie może znaleźć poparcia argument pozwanej, jakoby w świetle obowiązującego brzmienia dyrektywy 85/377 w niniejszym przypadku nie ma obowiązku przeprowadzenia oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko naturalne, nawet w sytuacji spalania niebezpiecznych odpadów, z uwagi na fakt, iż głównym celem funkcjonowania elektrowni nie jest unieszkodliwienie lecz odzysk odpadów. Nawet jeśli dyrektywa w obowiązującym brzmieniu posługuje się wyłącznie pojęciem „unieszkodliwiania”, wyłączenie spod systematycznej kontroli przedsięwzięć o oczywistym wpływie na środowisko naturalne pozostałoby w sprzeczności z jej istotnym celem. Odzysk odpadów jest niekoniecznie mniej szkodliwy dla środowiska niż ich unieszkodliwianie, co jak wskazuje przykład niniejszego przypadku, zależy od konkretnego sposobu obróbki. Zdaniem Komisji pojęcie „unieszkodliwiania” w pkt 9 załącznika I do dyrektywy 85/377 odnosi się zarówno do odzysku jaki i unieszkodliwiania odpadów. Odmienna wykładnia, przedstawiona przez pozwaną prowadziłaby do zdecydowanego kroku wstecz w stosunku do aktualnej sytuacji prawnej, ponieważ instalacje przeznaczone do odzysku odpadów znalazłyby się całkowicie poza zakresem przedmiotowym dyrektywy 85/377.

(¹) Dz.U. 1985 L 175, str. 40

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-264/06)

(2006/C 190/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Maidani i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając sankcji za naruszenia rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. (¹) Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przewiduje: „Ustanowione przez państwa członkowskie sankcje za naruszenia niniejszego rozporządzenia powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. Artykuł 19 stanowi, że rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 17 lutego 2005 r. Zgodnie z informacjami, którymi dysponuje Komisja, Wielkie Księstwo Luksemburga nie wypełniło dotychczas zobowiązania do ustanowienia tego rozporządzenia sankcji, które byłyby skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, str. 1)

Odwołanie wniesione w dniu 17 czerwca 2006 r. przez Degussa AG od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie T-279/02 Degussa AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wspieranej przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-266/06 P)

(2006/C 190/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Degussa AG (Przedstawiciele: adwokaci R. Bechtold, M. Karl, C. Steinle)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony wnoszącej odwołanie

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 5 kwietnia 2006 r. (sprawa T-279/02) (¹), ponieważ jest on krzywdzący dla wnoszącej odwołanie,